

tanter i fællesskab ændredes en bestemmelse om, at samarbejde og forhandling ikke måtte føre til indskrænkning i foreningsfriheden eller i organisationernes rettigheder. Efter den ændrede affattelse hedder det, at forhandling og samarbejde ikke må være i strid med foreningsfriheden eller med organisationernes rettigheder, herunder deres ret til at føre kollektive forhandlinger.

Den bestemmelse, der angiver de spørgsmål, om hvilke offentlige myndigheder bør indhente udtalelser fra organisationerne, ændredes, idet det vedtoges ud over de allerede opregnede eksempler at tilføje råd og nævn for faglig oplæring og uddannelse.

Ved behandlingen i plenarforsamlingen blev det fra flere sider fremhævet, at henstillingen ikke berørte kollektive forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdere og heller ikke samarbejdet mellem arbejdsgivere og arbejdere inden for den enkelte virksomhed. Der blev som helhed givet tilslutning til henstillingen; dog fandt den amerikanske arbejdsgiverrepræsentant *Parker* den utilfredsstillende, fordi området efter hans opfattelse helt burde overlades til det frivillige initiativ, hvorfor han fandt en henstilling om emnet uegnet. Nogle østeuropæiske arbejderrepræsentanter udtalte, at de kun var tilhængere af sådanne forhandlinger som middel til at opnå indrømmelser fra arbejdsgiverne og derved fremme arbejdernes interesser.

Ved den endelige afstemning vedtoges henstillingen med 217 stemmer. Ingen stemte imod, men 34 afholdt sig fra at stemme.

Henstillingen har følgende ordlyd:

Henstilling nr. 113 om forhandling og samarbejde inden for de enkelte erhvervsgrene og på landsomfattende grundlag mellem offentlige myndigheder og arbejdsgiver- og arbejderorganisationer.

Den internationale Arbejdsorganisations general-konference,

der er sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 1. juni 1960 er trådt sammen til sin 44. samling, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til forhandling og samarbejde inden for de enkelte erhvervsgrene og på landsomfattende grundlag mellem offentlige myndigheder og arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, hvilket

spørgsmål er optaget som 5. punkt på dagsordenen, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, vedtager i dag den 20. juni 1960 følgende henstilling:

1. (1) Der bør efter forholdene i det enkelte land træffes foranstaltninger til at fremme effektiv forhandling og effektivt samarbejde inden for de enkelte erhvervsgrene og på landsomfattende grundlag mellem offentlige myndigheder og arbejdsgiver- og arbejderorganisationer samt mellem disse organisationer indbyrdes med de i stk. 4 og 5 nedenfor angivne formål og om sådanne andre spørgsmål af fælles interesse, som parterne måtte blive enige om.

(2) Sådanne foranstaltninger bør gennemføres uden forskelsbehandling af nogen art rettet mod disse organisationer eller mellem organisationerne indbyrdes på grund af medlemmernes race, køn, trosbekendelse, politiske overbevisning eller nationale oprindelse.

2. Denne forhandlings- og samarbejdsvirksomhed må ikke være i strid med foreningsfriheden eller med arbejdsgiver- og arbejderorganisationernes rettigheder, herunder deres ret til at føre kollektive forhandlinger.

3. Denne forhandlings- og samarbejdsvirksomhed bør i overensstemmelse med det enkelte lands sædvane eller praksis sikres eller fremmes

- a) ved frivillige foranstaltninger fra arbejdsgiver- og arbejderorganisationernes side; eller
- b) ved bistand fra de offentlige myndigheders side; eller
- c) ved love eller administrative bestemmelser; eller
- d) ved anvendelse af nogle af eller alle disse midler i forening.

4. Denne forhandlings- og samarbejdsvirksomhed bør i almindelighed tage sigte på at fremme gensidig forståelse og et godt forhold mellem offentlige myndigheder og arbejdsgiver- og arbejderorganisationer samt mellem disse organisationer indbyrdes med henblik på, at udvikle erhvervslivet som helhed eller enkelte grene deraf, forbedre arbejdsforholdene og hæve levestandarden.

5. Denne forhandlings- og samarbejdsvirksomhed bør i særdeleshed tage sigte på

- a) en fælles drøftelse mellem arbejdsgiver- og arbejderorganisationer af spørgsmål af fælles interesse med henblik på i videst muligt omfang at finde frem til løsninger, der kan accepteres af begge parter; og